

STRADA POET GRIGORE ALEXANDRESCU DIN TÂRGOVIȘTE – EVOLUTIA ARHITECTURALĂ LA SFÂRȘITUL SECOLULUI AL XIX – LEA ȘI ÎNCEPUTUL SECOLULUI AL XX – LEA

*Neacșu Maria Claudia**

Principalul reper aflat în vecinătatea Străzii Poet Grigore Alexandrescu îl constituie Curtea Domnească care este situată pe artera principală a orașului, Calea Domnească. Prin numeroasele săpături arheologice în zona Curții Domnești s-au scos la iveală urme din diferite perioade pe care aceasta le-a parcurs dovedind, astfel, interesul mai multor domnitori pentru această reședință.

Datorită importanței acordate reședinței de la Târgoviște de domnitorii care se stabilesc aici era și firesc ca în imediata apropiere a acesteia să se dezvolte în timp târguri (de Sus și de Jos) și o rețea stradală care să facă legătura între aceasta și diferite locuri ale orașului (Strada Ion Heliade Rădulescu lega Curtea Domnească – Târgul din Lăuntru – Mitropolia). Astfel, Strada Poet Grigore Alexandrescu era legată de Curtea Domnească prin intermediul unei porțiuni din Strada Lt. Pârvan Popescu, care ajungea la Calea Domnească, în dreptul porții sudice a reședinței domnești.

Strada Poet Grigore Alexandrescu de astăzi, orientată aproximativ pe o axă nord – sud, începe la intersecția cu strada Constantin Brâncoveanu și se încheie la intersecția dintre Strada Cetății, Strada Mircea cel Bătrân și Strada Colonel Băltărețu, care continuă Strada Poet Grigore Alexandrescu. Această stradă este intersectată, pe partea dreaptă, de Bulevardul Libertății și de Strada Revoluției. De asemenea, întâlnim două intersecții importante: cea cu Calea Câmpulung care se continuă de la întretăierea sa cu Strada Poet Grigore Alexandrescu, cu Strada Dr. Marinouiu și cea cu Strada Lt. Pârvan Popescu.

În 1879 s-au schimbat denumirile unor străzi existente, altele nou înființate primind nume¹. Printre străzile al căror nume a fost schimbat acum se numără Str. I. H. Rădulescu, Vasile Cârlova, Dr. Marinouiu, Strada Poet Grigore Alexandrescu ș.a.. Pe Strada Poet Grigore Alexandrescu, în dreptul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului de astăzi a fost amplasat bustul poetului Grigore Alexandrescu, care la începutul secolului al XX – lea era situat în fața Primăriei.

* Complexul Național Muzeal „Curtea Domnească” Târgoviște, Str. Justiției, nr. 7

¹ Mihai Oproiu, Pârvan Dobrin. *Târgoviște (1821-1918)*, vol.II, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2001, p. 113.

Străzile care au avut o oarecare influență și care s-au constituit aproximativ concomitent cu Strada Poet Grigore Alexandrescu sunt Strada Mr. Brezișeanu Eugen – limitată, de asemenea de străzile Constantin Brâncoveanu și Cetății – și Strada Ion Heliade Rădulescu. Pe Strada Mr. Brezișeanu, la numărul 22, întâlnim Biserica Lemnului, ctitorită în 1842 pe locul unei biserici de lemn de către locuitorii mahalalei cu același nume. Această biserică este vizibilă și de pe Strada Poet Grigore Alexandrescu.

Trecând de intersecția cu Calea Câmpulung, aproximativ în dreptul numărului 24 de pe Strada Poet Alexandrescu se poate observa o altă siluetă, cea a Bisericii Sf. Voievozi, situată pe Strada Ion Heliade Rădulescu, la numărul 14. Vizibilă, de asemenea, de pe Strada Poet Grigore Alexandrescu este și Biserica Sfinții Împărați denumită în trecut “Biserica Sf. Nicolae a Domnului” datorită faptului că era ctitoria domnitorului Matei Basarab. Un alt monument religios care este legat într-o oarecare măsură de ansamblul Străzii Poet Grigore Alexandrescu îl constituie Biserica Sfinții Atanasie și Chiril, ctitorită de frații Badea și Iordache Văcărescu împreună cu arhimandritul Samuilă, duchiul Sfintei Mitropolii târgoviștene în august 1768 pe locul unei biserici ridicată de mitropolitul Teodosie.

Strada Poet Grigore Alexandrescu este situată, în prezent, la limita zonei istorice protejate. Această zonă se întinde între Calea Domnească, până la intersecția cu Strada Nicolae Filipescu cu ambele fronturi de clădiri, Strada Stelea, Strada Rapsodiei, Strada Revoluției, Strada Poet Grigore Alexandrescu, Strada Cetății, Strada Liniștii, Strada Mr. Brezișeanu Eugen, Strada Constantin Brâncoveanu².

Strada era aproape, într-o oarecare măsură, și de parcuri: Parcul Mitropoliei (amenajat după 1914, lângă Biserica Mitropoliei) și parcul Mihai Bravu situat la nord de reședința domnească, cu intrarea pe lângă incinta Curții Domnești.

Strada Poet Grigore Alexandrescu s-a dezvoltat între prelungirea actualei Căi a Câmpulungului (Str. Dr. Marinoiu, Str. Alexandru Ioan Cuza) și Calea Domnească pe la sfârșitul secolului al XIV-lea și începutul secolului al XV-lea. În sprijinul acestei afirmații stau și rezultatele săpăturilor arheologice. Acestea ne arată că cea mai veche zonă a Străzii Poet Alexandrescu este reprezentată de un strat arheologic, care a păstrat urmele unui sant și ale unui val de pământ care ar fi fost o întăritură cu rol de apărare situat în dreptul caselor cu numerele 59 – 61³. Valul se presupune că ar data dinaintea de secolul al XIV-lea și apăra așezarea care se constituise între secolele X-XIII în zona Suseni (Târgul de Sus) aflată la nord-vest de Curtea Domnească de mai târziu. Ulterior acestei faze, un alt strat arheologic se suprapune șanțului de apărare⁴. Stratul era tasat, ceea ce a dus la concluzia că strada actuală se suprapune, în mare parte, unei străzi existente la mijlocul secolului al XIV-lea, când așezarea de la nord-vestul Curții Domnești se dezvoltă. Pentru apărarea acesteia a fost necesar ca la sfârșitul secolului al XIV-lea

² Lista monumentelor istorice întocmită de Direcția Monumentelor Istorice, 2000.

³ Conform datelor furnizate de arhitectul Corneliu Ionescu

⁴ Idem

sa se realizeze o nouă incintă care trecea și prin zona Strazii Poet Alexandrescu de azi aproximativ prin dreptul Bisericii Sf. Nicolae Andronești. Ulterior această așezare a fost transformată datorită stabilirii reședinței domnești la Târgoviște.

Existența acestei străzi de-a lungul timpului este dovedită și de monumentul păstrat, Biserica Sf. Nicolae – Andronești, de la mijlocul secolului al XVII-lea. Această biserică, ctitoria lui Matei Basarab și a soției sale Elina se suprapune unei biserici vechi ridicată de Manea Persanul, mare vornic al cancelariei domnești din vremea lui Radu de la Afumați, la 1 septembrie 1527 – 31 august 1528. Numele de “Sf. Nicolae – Andronești” i-a rămas datorită reparațiilor pe care preotul Androne, Dimitrie Fiștoștean bogasierul și Constantin Băcă le-au făcut bisericii, după o lungă perioadă în care aceasta a fost lăsată în ruină, în secolul al XVIII-lea. Aștia, nu numai că au reparat-o, ci au și înzestrat-o cu prăvălii în Târgul din Lăuntru⁵.

Dintr-o analiză atentă a planurilor orașului⁶, realizate în general la începutul secolului al XX-lea se poate observa că Strada Poet Alexandrescu era mărginită spre nord de intersecția sa cu Strada Constantin Brâncoveanu. În sud limita Strazii Poet Grigore Alexandrescu era dată de intersecția străzilor Ciocârlan, Libertății, General Florescu și Bulevardul Carol I, aceasta ieșind spre Mitropolie și nu cum se întâmplă în prezent spre Biserica Sf. Atanasie și Chiril care se afla la intersecția străzilor Ciocârlan și Vulcan. Astfel, Strada Poet Grigore Alexandrescu a făcut legătura, până după mijlocul secolului al XX-lea, între Piața Bărăției (odată zonă a Târgului de Sus) și Mitropolie, lângă care era amplasat din secolul al XIX-lea Târgul de Săptămână și Oborul (Planșa 1).

Chiar dacă Strada Poet Grigore Alexandrescu se afla în apropierea centrului comercial al orașului de secol XIX tipul de parcelare este foarte diferit de cel din zona comercială. Astfel, în zona comercială loturile sunt înguste și lungi, formând la stradă un front continuu, ele neavând loc pentru grădină și nici spații verzi. Loturile de pe Strada Poet Grigore Alexandrescu sunt mari și au deschidere mare la stradă. Ele sunt alternate și transformate pe alocuri, cu loturi lungi și înguste (Nr.16, Nr. 18, Nr. 20, Nr. 22) pe care se găsesc locuințe construite între anii 1870-1940.

Din punct de vedere al lucrărilor edilitare Str. Poet Grigore Alexandrescu s-a dezvoltat în același ritm cu întregul oraș. Astfel în jurul anilor 1880 sunt amintite în documentele vremii câteva felinare. Acestea erau situate: la intersecția Strazii Poet Grigore Alexandrescu cu Calea Câmpulung, la poarta Bisericii Sf. Nicolae-Andronești, dar și altele aflate în dreptul unor case importante de atunci⁷. Pentru electricizarea orașului a fost data în funcțiune în 1913, o uzină electrică (Fig.1), situată pe strada Constantin Brâncoveanu în dreptul intersecției cu Strada Poet Grigore Alexandrescu. Până în prezent, linia sinuasă a străzii vechi a mai fost îndreptată, fiindu-i modificat și traseul, la începutul anilor 1970, când spre zona Bisericii Atanasie și Chiril se construiește Casa de Cultură a Sindicatelor – 1974

⁵ Mihai Oproiu, Anda Andronescu. *Târgoviște. Ghid istoric al orașului*, 2004, p.47.

⁶ Planurile de la 1910, 1913, 1928, 1929

⁷ D.J.A.N.Db, Primăria Târgoviște, d. 23/1880, f. 6-9.

și ulterior, blocurile din spatele acesteia. Începând cu secolul al XIV-lea de când datează primele vestigii arheologice, evoluția Străzii Poet Grigore Alexandrescu este punctată la intervale de timp destul de mari prin monumentele păstrate. Secolul al XV-lea ar fi reprezentat, de o pivniță veche păstrată sub casa de pe Calea Câmpulung Nr. 2 – Casa Isaia Lerescu⁸. Această pivniță, construită în stilul celor de la prima casă domnească, are un plan dreptunghiular și bolți cilindrice, cu intrarea printr-un gârlici situat pe fațada sudică.

De la 1655 și până spre secolul al XVIII-lea nu mai avem decât dovezile unor pivnițe vechi care să ateste evoluția arhitecturală pe această stradă. Astfel, s-au păstrat pivnițele: de la Casa Murăreț – nr. 7, sfârșitul secolului al XVIII-lea, pivnița de la Casa Angela Georgescu – nr. 24, secolul al XVIII-lea, Casa Măinescu Ioan – nr. 21, început de secol XIX – 1838. Din secolul al XVIII-lea se păstrează cula, unică prin tipologia ei pentru orașul Târgoviște, modificată situată în Strada Poet Grigore Alexandrescu Nr. 24, în prezent Muzeul Vasile Blendea.

Marea majoritate a clădirilor sunt din secolul al XIX-lea. Din prima jumătate a secolului al XIX-lea s-au păstrat casele de la numerele: 21 (Casa Măinescu Ioan – 1838), 11 (1840), Calea Câmpulung nr. 2 (Casa Isaia Lerescu – 1845). Din cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea s-au păstrat mai multe case: Nr. 16 (casa Aldescu – 1870), Nr. 31 (Casa Atanasiu Pitiș – cca. 1880 Fig. 2), Nr. 46 (Casa Gavrilescu Ion – 1887), Nr. 33 – 35 (Casa Ionescu Augustin – 1890, Fig. 3), Nr. 47 (Casa Iosif Costel – 1890, Fig. 4), Nr. 7 (Casa Murăreț – cca. 1880 – 1890, Fig. 5), Strada Revoluției Nr. 1 (Primăria Târgoviște – 1897), Strada Revoluție Nr. 2 (casa de la 1890, Fig. 6), Nr. 8 (Cămin sportiv), Nr. 29 (Casa Fântâna, Fig. 7), Nr. 69 (Casa Pitiș Nicolae – 1895, Fig. 8), Nr. 6, Nr. 55 (casa Diaconu Gheorghe – 1898).

În secolul al XX-lea, între 1900 și 1915, vor apărea pe Strada Poet Grigore Alexandrescu casele de la numerele: 44, 59, 51, 26, 20, 18, iar în perioada interbelică apar casele de la numerele: 65, 40, 36, 53, 49, 43, 41, 39 (casă Cler israelit, Fig. 9), 23, Str. Lt. Pârvan Popescu Nr. 13, 22, 12, 25, Str. I. C. Visarion Nr. 2.

După 1940 se contruiesc noi locuințe la numerele 38 și 15, iar după 1950 – 1960 până în 1990 se va mai construi la numerele 34, 32, 30, Str. Lt. Pârvan Popescu Nr. 22, 39, 3, Str. Poet Grigore Alexandrescu Nr. 4 (fostul I.P.J.D.), Casa de Cultură a Sindicatelor (1974) și blocurile de pe Str. Poet Grigore Alexandrescu.

În peisajul urbanistic de pe Strada Poet Grigore Alexandrescu au apărut după 1990 noi locuințe, unele dintre acestea fiind încă în construcție. Tot după 1990 s-au produs o serie de modificări majore care au dus la transformarea aspectului unor case vechi (Planul Periodizare).

⁸ Domnul Corneliu Ionescu a emis această teorie în urma cercetărilor efectuate; teoria nu a fost susținută de alți specialiști care au participat la săpăturile arheologice efectuate în pivnița acestei case

⁹ D.J.A.N.Db, Primăria Târgoviște, d.10/1895-1897, f. 3-6

În general, casele de pe Strada Poet Grigore Alexandrescu sunt izolate pe lot, înconjurate de multă vegetație. Din punct de vedere al configurației lotului casele sunt retrase de la stradă și au în spate grădini.

Spre deosebire de centrul comercial această stradă nu prezintă fronturi continue deoarece loturile sunt mari, iar dimensiunile caselor sunt variate, majoritatea mari. Spre mijlocul secolului al XX – lea apar și case foarte mici, care nu prezintă un anumit stil arhitectural și care au mai mult rol funcțional.

Pe Strada Poet Grigore Alexandrescu există numeroase case declarate monumente de arhitectură (Plan – Valoare arhitecturală), datorită vechimii și stilului – Nr. 69 (Casa Pitis Nicolae – 1895), Nr. 47 (Casa Iosif Costel – pivnita de secolul XVIII, 1890), Nr. 46 (Casa Gavrilescu Ion – 1887), Nr. 24 (Casa Angela Georgescu – 1831, Muzeul Vasile Blendea), Nr. 33-35 (Casa Constantin Eliescu – 1890), Nr. 31 (Casa Atanasiu Pitis cca. 1880), Nr. 2 Calea Câmpulung (Casa Isaia Lerescu – 1845), Nr. 21 (Casa Mainescu Ioan – 1838) Nr. 11 (1840), Nr. 2 Strada I.C. Visarion (fosta Administratie Finaciara, fosta BNR – 1927), Nr. 1 Strada Revoluției (Primaria Municipiului Targoviste, 1897), Nr.7 (Casa Muraret – 1892 , pivnita de secol XVIII, 1892). Pe lângă aceste monumente de arhitectură civilă mai sunt și cele religioase (Nr. 37 – Sinagoga 1903 și Nr.28 – Biserica Sf. Nicolae Andronești).

În funcție de importanța pe care o au, diferite case au primit valoare memorială (nr. 6 este legată de personalitatea poetului Grigore Alexandrescu), valoare de ambient, case care ajută la crearea unui anumite atmosfere prin prezența lor. Insa cele mai multe case de pe această stradă au valoare arhitecturală.

Pe Strada Poet Grigore Alexandrescu întâlnim o mare varietate de stiluri arhitecturale: din perioada lui Matei Basarab (Biserica Sf. Nicolae Andronești), case de târgoveți de început de secol XIX ,stil neoclasic, stil eclectic. În afara acestor stiluri întâlnim la Nr. 12 o casă cubistă (in care a trait pictorita Tanti Ilescu-Mihailescu) și câteva case construite în stil neoromânesc (planul Stiluri Arhitecturale).

Trebuie precizat faptul că toate casele de pe această stradă au avut funcție de locuire. Casele care în ziua de astăzi au și magazine au fost modificate sau sunt nou construite. La sfârșitul secolului al XIX – lea și începutul secolului al XX – lea s-au construit și unele edificii cu caracter administrativ (fosta Administrație Financiară, azi D.G.A.P.C, Primăria, Direcția Generală a Patrimoniului Public și Privat de la Nr. 2, Strada Revoluției). La sfârșitul secolului XX – începutul secolului XXI casele de la Nr. 24 și Nr. 7 și-au schimbat funcția într-un muzeu și respectiv o clinică particulară.

Din punct de vedere al stării fizice , majoritatea caselor sunt bine îngrijite, în stare foarte proastă fiind în general clădirile declarate monumente de arhitectură.. În stare bună, cu surprindere, se poate spune că se găsește casa Măinescu Ioan (1838) de la Nr. 21.

Din punctul de vedere al înălțimii casele de pe Str. Poet Grigore Alexandrescu sunt unitare. În general, acestea au înălțimea unui nivel (cu sau fără mansardă) casele mai înalte fiind ridicate în general după 1960, 1990 (blocurile,

fostul I.P.J.D., Casa de Cultură a Sindicatelor). Printre clădirile vechi, mai înalte sunt Primăria și fosta Administrație Financiară (azi D.G.A.S.P.C.).

În prezent traseul străzii este destul de drept, dar comparând situația actuală cu planurile istorice ale orașului se observa că acesta a fost îndreptat în a doua jumătate a secolului XX, până în anii 1970 acesta fiind mult mai sinuos.

Din cercetările efectuate pe teren a rezultat faptul că Strada Poet Grigore Alexandrescu are o serie de trăsături specifice din care se poate deduce importanța sa în cadrul dezvoltării urbanistice și arhitecturale a orașului.

Deoarece este una dintre arterele importante ale orașului, atât în prezent cât și în trecut, cunoașterea evoluției acestei străzi de-a lungul secolelor reprezintă de fapt cercetarea unei secțiuni a Târgovistei, descoperind astfel momente și monumente, dar și curente și moduri de gândire care s-au manifestat la nivelul întregului oraș.

La Strada Poeta Grigore Alexandrescu di Târgoviște – evoluzione architetture alla fine del Novecento e l'inizio del Ventesimo secolo

Dalle informazioni rilevanti per l'evoluzione storica, urbanistica e architetture della città trovate nell'Archivio dello Stato, in diverse pubblicazioni e correlate con la ricerca sul terreno e con i materiali forniti dall'architetto Corneliu Ionescu abbiamo cercato di ridare l'evoluzione urbanistica e architetture della Strada Poeta Grigore Alexandrescu di Târgoviște alla fine del Novecento e l'inizio del Ventesimo secolo.

Dallo studio riesce il fatto che la Strada Poeta Grigore Alexandrescu fa parte da una rete stradale secondaria d'una vecchia fondazione del Quattrocento. Una volta con l'apparizione della Corte Signoriale e con lo sviluppo della «città» alla del Quattrocento si estende anche la Strada Poeta Alexandrescu, affermazione sostenuta dalle tracce archeologiche trovate d'avanti alle case con i numeri 59-61.

La Strada Poeta Grigore Alexandrescu orientata sull'asse quasi nord – sud comincia con l'intesezione della Strada Constantin Brâncoveanu e si chiude attualmente con l'intersezione tra le Strade: Cetății, Mircea cel Bătrân e Colonnello Băltărețu. Però verso gli anni 1970 la limitazione della Strada Poeta Alexandrescu era data dall'intersezione delle Strade Ciocârlan, Libertății, Generale Florescu e dal Viale Re Carol I. Così la Strada Poeta Alexandrescu usciva verso la Metropolia e non verso la Chiesa Atanasie e Chiril. Sotto questa forma la strada faceva il legame, fino la prima metà dell'Ventesimo secolo tra la Piazza Bărâției (una volta zona del Mercato di Su) e Metropolia, nella quale vicinanza si trovava alla fine del Novecento il Mercato di Settimana e il Recinto.

Testimonianza dell'importanza e della vecchiezza di questa strada stanno i monumenti conservati da diversi secoli. Uno dei più vecchi monumenti conservati qui è la Chiesa St. Nicolae-Andronești (seconda metà del Settecento) fondata, sul posto di una chiesa più vecchia dall'anno 1528, dal Signore Matei Basarab a dalla Signora Elina.

Anche se la Strada Poeta Alexandrescu si trova nella vicinanza del centro commerciale della città del Novecento il tipo di parcellazione è diverso di quello della zona commerciale. A differenza del centro commerciale questa strada non presenta fronti continui perché i lotti sono grandi, le case sono isolate sul lotto e circondate di molta vegetazione. Altresì i dimensioni delle case variano la maggior parte sono grandi, quelle di

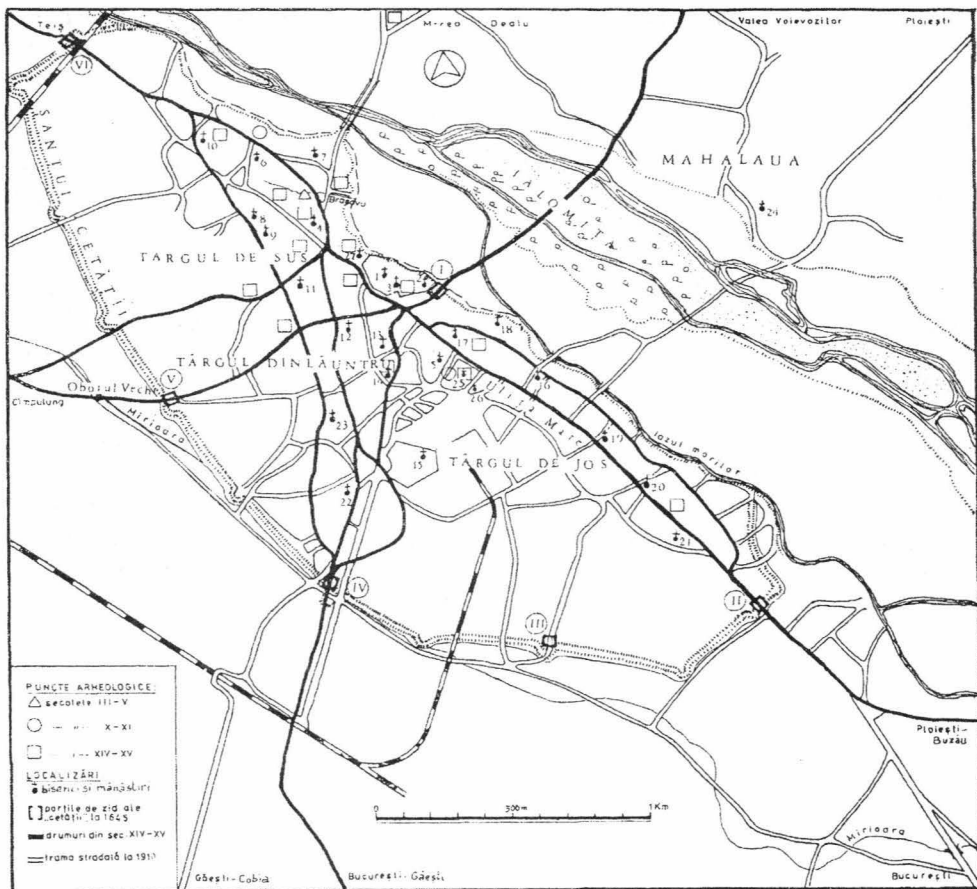
piccole dimensioni e senza uno stile architeturale appaiono appena verso la metà dello Ventesimo secolo. Alcuni lotti grandi sono stati alternati con lotti lunghi e stretti.

Sulla Strada Poeta Alexandrescu si trovano numerose case dichiarate monumenti d'architettura per la vecchiaia e per lo stile. Alcuni monumenti stano datando dalla prima metà del Novecento e sono rappresentate in genere dalle case dei commercianti. Altri monumenti sono stati costruiti alla fine del Novecento e rappresentano la realizzazione degli architetti italiani. Anche per questo motivo troviamo una grande diversità stilistica dal punto di vista dell'architettura: dal periodo di Matei Basarab (Chiesa St. Nicolae-Andronești), case di commercianti, stile neoclassico, stile eclettico. Inoltre questi stili incontriamo una casa cubista e alcune case costruite nel modo caratteristico dello stile nazionale romeno.

Dobbiamo precisare che tutte queste case hanno avuto una funzione di abitazione. Le case quale hanno anche negozio sono o nuove o trasformate. Alla fine del Novecento e l'inizio del Ventesimo secolo sono state costruite alcune edificia con ruolo amministrativo.

Attualmente il tracciato della strada è abbastanza regolare però paragonando la situazione presente con i piani storici della città si può osservare che è stato trasformato nella seconda metà del Ventesimo secolo, verso gli anni 1970.

Perché si tratta di un'importante via della città, tanto nel presente quanto anche nel passato, sapere lo sviluppo di questa strada nel tempo rappresenta veramente una ricerca di una sezione di Târgoviște, così scoprendo monumenti e momenti, però anche correnti e modi di pensiero quali si sono manifestati al livello dell'intera città.

Planșa 1

Târgoviște. Planul de situație al orașului cu Șanțul Cetății și Iazul Morilor
 Traseul vechilor ulițe și bisericile construite, reparate sau amplificate în anii domniei lui
 Matei Basarab: I. Poarta Dealului (sau a “Vânătorilor”); II. Poarta Buzăului; III. Poarta
 Bucureștilor, IV. Poarta Argeșului; V. Poarta Câmpulungului; VI. Poarta Susenilor
 (“Drumul Plaiurilor”); biserici din vremea lui Matei Basarab: Sf. Nicolae Geartoglu
 (sfârșit secol XV, 1642); 6. Vârzaru (c. 1650); 7. Crețulescu (sec. XV – 1860);
 8. Sf. Dumitru – Buzinca (1639); 11. Sf. Împărați (inițial Sf. Nicolae al Domnului,
 1650); 12. Sf. Nicolae al Doamnei (acum “Andronești”, 1653); 14. Târgului (1654);
 15. Ansamblul Mitropoliei (început. Sec. XVI – 1640); Albă (Judeceasa, sec. XVII –
 1767); 24. Valea Voievozilor, “Mahalaua” (c. 1645); 25. Mănăstirea Stelea (1645).

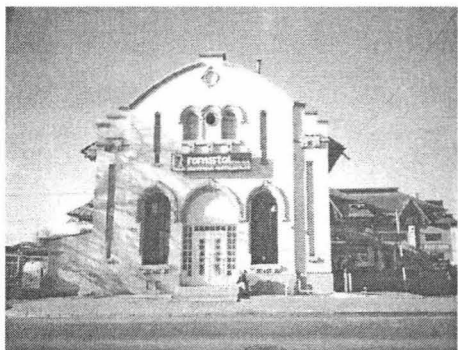

Fig. 1 Piața Bărăției, Uzină Electrică

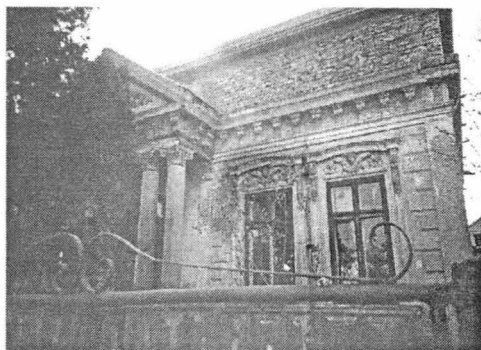

Fig. 2 Str. Poet Grigore Alexandrescu, Nr. 31

Fig.3 Str. Poet Grigore Alexandrescu, Nr. 33 – 35

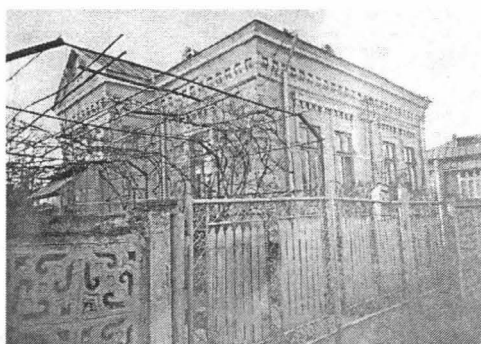

Fig. 4. Str. Poet Grigore Alexandrescu, Nr. 47

Fig. 5 Str. Poet Grigore Alexandrescu, Nr. 17

Fig. 6 Direcția de Administrare a Domeniului Public și Privat, Str. Revoluției, Nr. 2

Fig. 7 Str. Poet Grigore Alexandrescu,
Nr. 29

Fig. 8 Str. Poet Grigore
Alexandrescu, Nr. 69

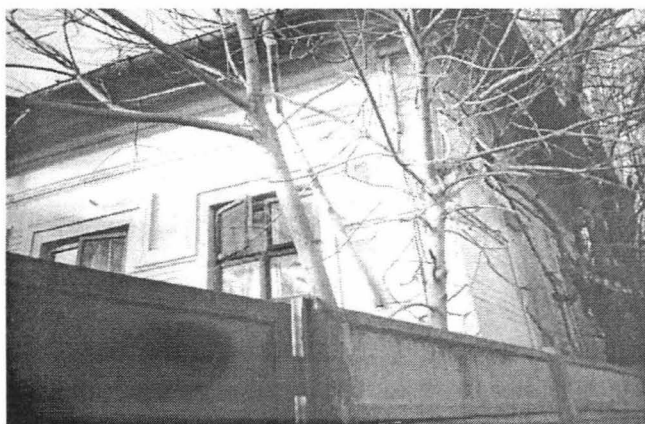

Fig. 9 Str. Poet Grigore Alexandrescu, Nr. 39, casă Cler Israelit